

Eerste adventszondag, 29 november 2009

JIJ DIE VOOR ALLE NAMEN WIJKT

partituur op p. 7

1

Jij die voor alle namen wijkt
geen weg die in jouw verte reikt
geen woord kan jou aanbidden.
Jij die niet hoog verheven troont
licht dat in nacht en wolken woont
een dode in ons midden.

Jij komt, wij weten dag noch uur
jij gaat voorbij, een dovend vuur
een stilte in de bomen.
Roepend van ver, stem van dichtbij
niet overal niet hier ben jij
niet god die wij ons dromen.

2

Geen veilig pad om langs te gaan
geen plek geen been om op te staan
geen rots om op te bouwen.
Geen bron die uit de rotsen breekt
geen bloed dat stuwt geen hart dat spreekt
geen ziel om in te schouwen.

Geen gulden regel, rond getal,
geen laatst gericht in dit heelal
onwrikbaar onbewogen.
Maar mensen die verminkt en klein
ontheemd ontkend toch mensen zijn
roepend om mededogen.

3

Roepende stilte, verre stem,
als jij bestaat, besta in hen,
in mensen in ons midden.
Wees onbestaanbaar ongehoord,
besta in mij, onvindbaar woord
niet god die wij aanbidden.
Jij die mij kent, jij die mij boeit
ik die jou jij noem onvermoeid,
en nog niet kan vergeten,
zouden wij ik-en-niemand zijn
ontheemd ontkend ontroostbaar zijn
en van elkaar niet weten?

KRUISTEKEN, WELKOM EN NEVENDIENST

INLEIDING

- Le. 1 Een eigenaardig lied om de advent mee te beginnen.
Een lied waarin we zongen over 'alles-wat-God-niet-is':
dat Hij niet hoog verheven in een soort hemel troont,
dat Hij niet de God is zoals wij hem dromen,
geen veilig pad om langs te gaan,
geen plek, geen been om op te staan,
geen rots om op te bouwen.
- Le. 2 Een lied dat zegt
dat we bij het begin van de advent moeten schrappen,
dat we alles wat dode resten zijn, moeten durven op te ruimen,
ballast durven weg te gooien...
Want over God en ons geloof,
zijn er zoveel waanzinnige dingen gezegd en geschreven
en zoveel donkere stofwolken uit het verleden
liggen in de hoeken van ons collectief geheugen.
- Le. 1 Dus moeten we eens durven 'kuisen':
onze gebroken en kapotte godsbeelden opvegen,
weggooien wat tot op de draad versleten is,
de scherven van gebroken spiegels oprapen
en afscheid nemen van onze oude kleren uit de kast.

- Le. 2 Ruimte maken,
openheid creëren,
een tijd voor nieuw begin.
- Le. 1 En zo komen we bij het beeld hier vooraan:
een lege notenbalk,
vijf lijnen,
niks meer...
- Le. 2 Vijf lijnen als een uitnodiging om te gaan zingen,
een lied dat nog geschreven zal worden,
een god die nog geboren moet worden,
ook dit jaar weer.
- Le. 1 Vijf lijnen die je misschien ook doen denken
aan je oude schriftjes van 'schoonschrift',
en die dan op hun beurt weer een invitatie zijn
om je verhaal met God,
nieuw te schrijven
opnieuw te schrijven.
- Le. 2 De lijnen drukken een verwachting uit,
want de lijnen van deze notenbalk
zijn zwanger van een kerstlied
dat nog geschreven moet worden.
De leegte tussen de lijnen
draagt al de tonen van een gelovig levenslied in zich.
- Le. 1 Het lied zal maar in ons binnenste kunnen groeien,
als we durven schrappen en ruimte maken,
zoals we daarstraks met Oosterhuis zongen:
doorschrappen wie en wat God NIET is.
De godenbeeldjes opruimen
die we in ons leven zelf gemaakt hebben
van kleine en grote angsten en verlangens.
- Le. 2 Het is de moed vinden
om het duister van het niet-weten te aanvaarden,
de donkerte van de winter.
De koude nachten omhelzen als een deel van het leven
en tegelijk een lichtje ontsteken,
de waakvlam die 'hoop' heet, en 'liefde' en 'geloof'.
- Le. 1 Het is de muzieklijnen verder tekenen,
een godgans blad vol notenbalken,
in de hoop dat het kerstlied ooit zichzelf in jou zal zingen.

Pr. De lijnen die ons leven bepalen,
lijken wel ingeschreven in het diepste van wie we zijn.
Die vijf lijnen noemde het Godsvolk in de bijbel: "De Thora",
de vijf boeken van Mozes.
Vijf levenslijnen die de basis vormen van ons bestaan.
Soms werden het twee keer vijf lijnen, zoals in een pianopartituur:
één notenbalk voor elke hand.
Twee keer vijf werden herkend in de tien geboden,
de tien woorden van God op de berg Sinai.
Maar wij mensen, wij kleuren zo graag buiten de lijntjes van Gods droom.
We schamen ons als we daardoor vals hebben gespeeld...

Le. 1 omdat we ons zo vaak beklemd voelen
door de lijnen van wetten en voorschriften
en niet genoeg geloven
dat Jij ons oproept
om creatief mee te componeren
aan de musical van het leven.

*♩ Draag mij, God in barmhartigheid. Til mij op uit al mijn kleinheid.
Koester mij in barmhartigheid: Vader, Moeder, God met ons.*

Le. 1 omdat wij in het dagelijks leven
ons blind staren op medemens en organisaties
die de grens van het maatschappelijke overschrijden
en het moeilijk vinden
om hen nieuwe kansen te geven
andere mogelijkheden te ontdekken

*♩ Draag mij, God in barmhartigheid. Til mij op uit al mijn kleinheid.
Koester mij in barmhartigheid: Vader, Moeder, God met ons.*

Le. 1 omdat wij ons niet altijd openstellen
om Jouw Woord, Jouw boodschap
in alle toonaarden en kleuren in ons te laten doordringen
en er kracht in zoeken
om van daaruit geïnspireerd te leven

*♩ Draag mij, God in barmhartigheid. Til mij op uit al mijn kleinheid.
Koester mij in barmhartigheid: Vader, Moeder, God met ons.*

 OPENINGSGEBED

Pr. Goede Vader,
Jij die ontsnapt aan ons voorstellingsvermogen,
Jij die niet te vangen bent in één beeld of naam,
wij bidden Jou bij het begin van deze viering,
bij het begin van deze advent,
vanuit de donkerte van korte dagen.
Blijf bij ons, Vader, als het moeilijk wordt
omdat alles dreigt weg te vallen in ons leven.
Leer ons houden van die leegte,
vanuit de verwachting dat Jij iets nieuws zal beginnen,
door Jezus, Jouw veelgeliefde
en ons een broer.

Le. 2 De dag zal komen – spreekt de HEER –
dat ik de belofte die ik het volk van Israël en Juda heb gedaan,
gestand zal doen.
Op die dag, in die tijd,
zal ik aan Davids stam een rechtmatige telg laten ontspruiten,
die recht en gerechtigheid in het land zal handhaven.
Dan wordt Juda verlost
en de inwoners van Jeruzalem zullen in vrede leven.
En de naam van de stad zal zijn “De HEER is onze gerechtigheid”.

 TUSSENZANG

m: eert god die onze vader

Het licht is levenslang op reis,
nog voor ons oog het ziet.
Net zo vertrekt op nieuwe wijs
Gods boodschap in een lied:
Mijn stem komt hoger in dit lied,
de hemel hoort mijn klank:
-want God vergat mijn vragen niet-
een toonladder van dank.

 EVANGELIE

Lucas 21, 25-28 . 34-36

Dan zullen er tekenen zijn aan de zon en de maan en de sterren, en op aarde zullen de volken sidderen van angst voor het gebulder en het geweld van de zee; de mensen worden onmachtig van angst voor wat er met de wereld zal gebeuren, want de hemelse machten zullen wankelen.
Maar dan zullen ze op een wolk de Mensenzoon zien komen, bekleed met macht en grote luister.
Wanneer dat alles staat te gebeuren, richt je dan op en hef je hoofd, want jullie verlossing is nabij!’
Hij vertelde hun ook een gelijkenis:
‘Kijk naar de vijgenboom en al de andere bomen.
Als je ziet dat ze uitlopen, weet je dat de zomer in aantocht is.
Zo moeten jullie ook weten, wanneer je die dingen ziet gebeuren, dat het koninkrijk van God nabij is.
Ik verzeker jullie:
deze generatie zal zeker niet verdwenen zijn wanneer dit alles gebeurt.
Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden zullen nooit verdwijnen.
Pas op dat jullie hart niet afgestompt raakt door de roes en de dronkenschap en de zorgen van het dagelijks leven, zodat die dag jullie overvalt, onvoorspelbaar als een val die dichtklapt.
Want plotseling zal hij komen over allen die waar ook op aarde wonen.
Wees waakzaam en bid onophoudelijk
om te ontkomen aan de dingen die gebeuren gaan
en om voor de Mensenzoon te kunnen verschijnen.’

 TOELICHTING

GELOOFSBELIJDENIS

- Al. Ik geloof dat wachten een eigen zin kan hebben.
Ik geloof dat wachten je een rijper mens kan maken.
Ik weet dat wachten moeilijk kan zijn.

Ik geloof dat wachten zin heeft als je iemand verwacht.
Ik geloof dat waakzame mensen het licht zullen zien.
Ik geloof in de kracht van Hem die mijn leven draagt,
Ik hoor dat Hij in Jezus klinkt als nooit tevoren of nadien,
in zijn leven, lijden en zijn dood.
Ik geloof dat Zijn Geest mij uitdaagt,
om beeld van de Onuitspreekbare te worden.
En ik geloof dat ik kan bijdragen
die droom van licht en warmte voor onze wereld.
Ik geloof dat je zo van veel mensen
veel mag verwachten.
Ik geloof in de nieuwe gemeenschap
die er hier al is en die ten volle nog komen zal.

VOORBEDEN

(confitemini / Taizé)

- Pr. Achter de onbeschreven regels van ons leven,
verbergen zich veel wensen en verlangens.
Ook in deze eerste adventsviering
willen we enkele van die gebeden luidop uitspreken.
- Le. 1 bidden we voor mensen die onder zorgen gebukt gaan,
geen adem- of levensruimte ervaren
dat zij een hand op hun schouder mogen voelen
en nieuwe mogelijkheden leren zien
- ♫ Bewaar ons gebed, wij vertrouwen Jou, Jij toont ons de weg naar Leven
Bij Jou is vreugde, hoop zonder einde.*
- Le. 1 bidden we dat we kritisch mogen kijken
naar de manier waarop we met elkaar omgaan
dat we elkaar zouden zien staan
en steeds op zoek blijven naar kansen
tot ontmoeten en verbondenheid
- ♫ Bewaar ons gebed, wij vertrouwen Jou, ...*
- Le. 1 bidden we voor onze Kerk,
vermoeid en bang voor de toekomst
dat door de kracht van Gods geest
de lijnen hertekent kunnen worden
en ondanks de groeipijnen
die deze vernieuwing meebrengt -
vol vertrouwen uitzien naar nieuwe vormen
van samen geloofsgemeenschap zijn
- ♫ Bewaar ons gebed, wij vertrouwen Jou, ...*

Le. 1 bidden we voor deze geloofsgemeenschap van Ten Bos
dat de advent een periode mag zijn van verjongen en vernieuwen
zodat we met Kerstmis
met hart en ziel kunnen zingen
over vrede in ons hart en de wereld

 Bewaar ons gebed, wij vertrouwen Jou, ...

 STREEPJE MUZIEK _____

 GEZONGEN DANK- EN TAFELGEBED: DAAR WAAR VRIENDSCHAP IS _____

mapje 176

 ONZE VADER GELEZEN !! _____

 VREDESWENS _____

Sjaloom

 COMMUNIE(LIED) _____

m: nu zijt wellekome BB 211

Oren om te horen naar het mooiste lied
Maar ook naar al het huilen en het verdriet
Oren voor verhalen die je worden doorverteld
Van een nieuwe aarde, waar ieder leven telt
Hoor maar: het komt

Hart om blij te wezen met wie vrolijk is,
Te zijn bij wie moet leven met groot gemis
Hart om te geloven, hopen, liefhebben vooral
Meedoen aan de vrede, die zeker komen zal
Voel maar: het komt

 SLOTTEKST _____

Le. 2 We laten aan het eind van deze viering
een lege notenbalk achter in deze kerk.
Zal er volgende week al een lied tevoorschijn komen?
Of is dat nog te vroeg?

Geniet alvast deze eerste adventsweek maar van een beetje leegte,
van een beetje rust,
niet te veel lawaai of gedruis...

Dat krijg je niet vanzelf: daar moet je zelf voor zorgen
aangespoord door het woord van de Onuitspreekbare.

 ZENDING EN ZEGEN _____

Pr.

Jij, ons aangrijpend liefdeslied

(t. & m. Peter Biesbrouck)

Em C D Am C D

Jij, ons aan-grij-pend liefdes-lied die Jouv beeld in ons, men-sen ziet zingt om van hen te hou den.
Jij, mijn on-grijp baar liefdes lied, angst en il - lu - sie ben Je niet, an - ders dan in mijn dro men.

Em C D Am C D

Speel in ons hoofd, laat ons niet los, roep in ons wak-ker, kost wat kost, dro-men om op te bou wen.
Mid - den mijn stil - te ben Je klank, zon-der mijn stem toch een ge-zang, dat nie-mand in kan to-men.

G D C G D C Am D

Jij, vreemde, mooi - e me-lo-die, meer-stemmig stil-le sym-fo-nie, be - lof-te om te trouwen.
In el - ke vraag spreek Jij mij aan geen ar - me uit de weg te gaan maar dich ter-bij te ko-men.

Em C D Am C D

Bruidsmars voor wie Jouv woord ge-looft, voor wie de klein - ste vlam niet dooft maar waagt van hem te houden.
Dans mij zo naar jouw men-sen toe door heen de nacht, nooit le - vens moe tot ooit Jouv dag zal ko-men

Em C D Am C D